

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Lyngspurven

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Lyngspurven", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 348. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich06-shoot-workid87513/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

St. St. Blicher

Lyngspurven

Hvem der! hvor saaes vi To sidste Gang!
Ak ja! det var jo hisset ude,
Hvor intet Bjerg gjør Vejen trang;
Hver Nat, ja hele Dagen lang,
De Vestenvinde tude.
Men hvorfor vilt du just i Ørken boe?
Der er jo ikkun lidt for Øjet –
En fattig Enbærbusk din Skov er jo!
Men gier dig Føden kan jeg troe,
Du er med lidt fornøjet.
Der sidder Du nu hele Dagen lang
Mens Storm din Skov mon ryste;
Men selv i denne øde Vang
Du har en munter Elskovssang,
En Vandrer at forlyste.
Hvor kan da Livets korte dunkle Nu
Dig saa til Glæde stemme?
Ak! hvo der kunde dog, som Du,
Med stille Sind og nøjsom Hu
Sig saa i Hytten gjemme!
Men jeg, jeg skal bestandig op og ud –
Om blot med mine Tanker;
I Havblik og i Bølgebrud,
I Sommersvarme, Vinterslud,
En Pillegrim jeg vanker.
Du har i Fattigdom et sorgfri Bryst,
Og i din Løndom Glæder;
Hvi drives jeg af Rejselyst,
At søge Lykke eller Trøst
Paa ubekjendte Steder?
Hvi kan jeg ej som Du slaae mig tilroe,
Til Trækketiden kommer!
Hvi kan dog ikke Sjælen boe
Udi sin Lejevaaning froe
Den korte Livets Sommer!

Trækfuglene

Nattergalen

Velkommen lille Emigrant!
Hvi tøver du saalænge?
Siden Løv i Lund sprang ud,
Og Blomsterne i Enger,
Alt manges Dag henrandt.

Hvi kommer Du saa silde?
Det med vor glade Fest
Lakker snarlig hen ad Enden:
Alt sveg saa mangen Gjest
Det store Bryllupsgilde.

Selv Lærken af sin Hymenæe
Det sidste Vers har sjungen;
Tyst i Mark! og tyst i Skov!
Kan Du nu rører Tungen
I Lundens tause Læ.

Ja ja, maaskee du bier
Med Villie tilsidst.
Træder frem som Solosanger –
En Virtuos forvist
Naar hele Choret tier.

Vel var jo Symphonien sød,
Dog sødere Finalen.
Da først smelted maugt et Bryst,
Naar udi Bladsalen
Din Serenade lød.

Dog tidt for tomme Bænke
Du Mestersanger maae
Aftenunderholdning give –
Skjøndt Dig kun saare Faa
Opmærksomhed vil skjænke.